

3080

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :-

ग्रंथ क्रमांक ४३४ : वे १० (२१४)

ग्रंथ नाम गीता गुरु.

विषय म. वेदांत.

वेदांत

४३४ वे: ४०
३०

गुरुगीता (मराठी)

वेदांत

(1)

०॥ श्रीगुरुगोविंददेशिकायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीरस्त॥ श्रीगुरुमिताटीका॥ शुभमस्तु॥
वंदनियांसहस्रविघ्ननाशन॥ जितस्त्रपावाग्बलजासनातना॥ गुरुगितासंकलितार्थ
सज्जना॥ मन्त्रारमोहं विमदीयमावना॥ १॥ ध॥ श्लोक॥ कैलासशिखरेरम्यमक्तिसाधनना
यका॥ प्रणम्यपार्वतीपत्न्याशंकरंपरिपृच्छति॥ १॥ टीका॥ कैलासखंडीशिखरं उमामनी॥
सद्भक्तिर्नेसाधनयुक्तहोउनी॥ श्रीशंकराख्येपदपद्मवंदुनी॥ पुरसेबहसादरहसाजोडुनी॥ १॥
श्लोक॥ ॐ नमोदेवदेवेशपराप्रजगदुरो॥ सदाशिवमहोदेवगुरुदीक्षाप्रदेहिमे॥ १॥ टीका॥
नमोदयासागरदानबांधवा॥ पराप्रराविश्वगुरुसदाशिवा॥ देवाधिदेवाकडुणाकरुनि
यां॥ दीक्षागुरुस्वामीजदेनिजातमया॥ १॥ श्लोक॥ केनमार्गेणभोस्वामिन्देहीब्रह्ममयोभव
त्॥ कुरुमेजुग्रहं देवंनमामिचरणौतव॥ ३॥ टीका॥ कोणमार्गेस्वामिरायाजगीये॥ वर्त
जातांजीवहाब्रह्महोये॥ विस्तारार्थंरुपाजुग्रहोते॥ यालागेनीमीनमीत्वपदाते॥ ३॥
१॥ कोनिपार्वतीयेवाणी॥ संतोषोनितेहामनी॥ स्वयेबोलेष्टलपाणी॥ गुरुगौरवआननी॥ ३॥

(2)

॥ क॥ मम रूपांशे देवित्वं बद्धं तत्तद्वदाम्यहं ॥ लोकोपकारकप्रभः ह्यतः केनापि नोपरा ॥ ४॥
टीका ॥ मांशं स्वल्पं विभज्ये अससी अमाये ॥ बद्धं त्विष्टं विहस्यो निजबोले तं हि ॥ लोको
पकारक असा निजप्रभको ही ॥ कलापना ही ह्यणुनी कथितो भवानी ॥ ४॥ श्लोक ॥ दु
र्लभं त्रिषु लोकेषु तत्तच्छुणु मम प्रिये ॥ सुतमार्गं विना नान्यदेहि नो नास्ति तत्सुखं ॥
टीका ॥ जे त्रैलोकीं लभ्यको षहा त्रिना हे ॥ ते रं रं रं जमी सांगता हे ॥ यावो मार्ग वि
ण सर्वात्मना ही ॥ नाना यत्ने सौख्य जीवा त्रिना ही ॥ ५॥ श्लोक ॥ वेदशास्त्रपुराणां
सतिहासादिकानि यामंत्रयंत्राणि विद्याश्च माहोत्तमाश्च नादिकं ॥ ६॥ टीका ॥ वेदशास्त्र इति
हासपुराणं ॥ जारणादिकरणे बद्धमाने ॥ मंत्रतंत्रप्रमुखागमविद्या ॥ सद्गुरु विमुखस
र्वविद्या ॥ ६॥ श्लोक ॥ त्रैवशाक्तादयो मार्गश्चान्ये यवहवो मताः ॥ अपभ्रंशस्तमस्तानां जी
वानां भ्रान्तं वतसो ॥ ७॥ टीका ॥ त्रैवीशाक्तादीक हे मार्ग नाना ॥ मते सुक्ती सद्गुरु वीणजा
ला ॥ काही येथें रातल्यां निश्चये शं ॥ भ्रान्ती योगेनाश सर्वा जिवान् ॥ ७॥ श्लोक ॥ यज्ञो

अ

तं नोपोदानं जपस्तीर्थं तथैव च सर्वेषामेव जन्तूनां सर्वमार्गाः प्रतारकाः ॥ ८ ॥ टीका ॥ यद्दं ब्रूते ताप
सञ्जातिदाने ॥ तीर्थं टिणं प्रारजपादि साधने ॥ सर्वा जिवसर्वहिमार्गनारिती ॥ उधारणसंश्रुति
तिशास्त्रबोली ॥ ९ ॥ श्लोक ॥ गुरुबुध्यात्मनो नान्यत् सुदेवीनां त्रसंश्रयः ॥ तं श्रुत्वा प्रयत्न
स्तु कर्तव्योऽत्र मनीषिभिः ॥ १० ॥ टीका ॥ गुरुबुध्यात्मनो नान्यत् सुदेवीनां त्रसंश्रयः ॥ यथावीणानेन दमाते
नमाने ॥ महात्मना महाप्राप्तो वाक्यव्यापी ॥ महतीं रिघावं प्रयत्नं सुरवंश ॥ ११ ॥ श्लोक ॥ गुरुवि
द्याजगन्मायादेहे विज्ञानसंज्ञिता ॥ उदिता स्वप्रकाशेन गुरुत्वाद्देवकथ्यते ॥ १२ ॥ टीका ॥
हे सखिद्या गुरुद्वयं तपोह ॥ सर्वदेहबुधिरूपं विओह ॥ विस्मयतां स्वप्रकाशे उदेली ॥
तेह जाणौ सद्गुरुत्वं बोली ॥ १३ ॥ श्लोक ॥ देहाद्देहमेवेस्मोते ते देवप्रवदाति ते ॥ सर्वपापवि
शुद्ध्यर्थं भजेद्गुरुपदां बुजे ॥ १४ ॥ टीका ॥ आतां जीवज्जहज्जिगीविहोये ॥ ते मीयुक्ता नृज
लासांगताहे ॥ देहाहंता पापनाशकयाये ॥ सेवावंकोपायत्यासद्गुरुत्वे ॥ १५ ॥ श्लोक ॥ सर्व
तीर्थविगाहस्य संप्राप्तेति फलम् ॥ गुरुपादां बुजे स्मृत्वा जलं शिरसि धारयेत् ॥ १६ ॥ टीका ॥
सर्वतीर्थसंखुदागिरोनी ॥ पाविजे सुप्रसूजे पुस्तानी ॥ सद्गुरुस्मृत्या पदनीथी ॥ विनां फलं

तं पश्येत्तात् ॥ १२ ॥ श्लोक ॥ त्रयोऽपि पदेषु दीपने ज्ञाने तजसा ॥ गुरुपादोदकं देवी जन्मक
 र्मे विनाशकं ॥ १३ ॥ टीका ॥ किं निपातव्यं पापसंमुदशोषवी ॥ हा दीपकं आत्मपदाविदारकवी ॥
 तं तीर्थं तं जातं गुरुपदायै ॥ या जन्मकर्मकरिना त्रयासायै ॥ १३ ॥ श्लोक ॥ अज्ञानमूलक
 रणं जन्मकर्मनिवारणं ॥ ज्ञानवैराग्यसिद्ध्यर्थं गुरुपादोदकं पिबेत् ॥ १४ ॥ टीका ॥ अज्ञा
 नायै मूलनिमूलकारी ॥ सर्वजातं जन्मकर्मनिवारी ॥ वैराग्यं च ज्ञानं होये स्वभावे ॥
 यालागो नीसद्गुरुतीर्थप्राप्तये ॥ १४ ॥ श्लोक ॥ गुरुपादोदकं पीत्वा भूत्वा गुरुप्रसादजं ॥ गुरु
 मूर्तिसदा ध्यायेद्गुरुं तत्र सदा जपेत् ॥ १५ ॥ टीका ॥ गुरुत्वे पदद्वंद्वे तीर्थं निहायै ॥ गुरुत्वा
 प्रसादो मुखो वा उवाचै ॥ गुरुत्वे पदं उवाचै ॥ गुरुत्वं तत्र जायेत् स्वसौख्यं करोवै ॥ १५ ॥
 श्लोक ॥ काशीक्षेत्रं निवासो यजान् हवीयरेणोदकं ॥ गुरुविश्वेश्वरसाक्षात्तारकं ब्रह्म
 निश्चितं ॥ १६ ॥ टीका ॥ गुरुत्वे गृहीराहणे तं विकारी ॥ गुरुतीर्थं ते ज्ञानहवीपापनाश ॥
 गुरुतो विविश्वेश्वरभूतदनाही ॥ तया यी गिरितारकब्रह्मपादौ ॥ १६ ॥ श्लोक ॥ पादुके तस्य
 पादौ के गयो ते सोक्ष्यो वटः ॥ तीर्थराजप्रयागो सो गुरुमूर्तिनमो नमः ॥ १७ ॥ टीका ॥

3)

2

गुरुराजपायास्फुरसाडुकावो॥गयातोयितुं जाणहामुख्यभावा॥गुरु
पाली॥प्रयोगे स्थितितगुरुराजपायी॥१७॥श्लोक॥गुरुमूर्तिस्मरन्नियंमुनेनवैसद्विजय
गुरोराजोप्रकुर्वीतगुरोरन्यनभावयेत्॥१८॥टीका॥गुरुमूर्तिं तसाजिरीआववावी॥सदा
सद्गुरुनाथनामैजपावी॥गुरुचीनिजाजावरीयालवावी॥गुरुकगलं तं सणीअन्यपावी॥१९॥
श्लोक॥गुरुवक्तःस्थिताविद्यागुरुसतयावलम्बयेत्॥तस्मातंदेविर्कथ्यायेद्यथासंगनासदा॥२०॥
टीका॥गुरुआननीवीसुविद्यावरीहे॥गुरुक्षरक्तिनेसत्वरप्राप्तये॥ह्यगोनीस्मरावंगुरु
राजपाते॥जसेसैरिणीचेमनीजारवते॥२१॥श्लोक॥स्वाश्रमैवस्वजातिं च स्वकीर्तिं पुष्टि व
र्धनं॥अन्यत्सर्वपरित्यज्यगुरुमेव समाश्रयेत्॥२२॥टीका॥आत्माश्रमात्तथास्वजानी॥
त्यजोनि विख्यातस्वकीयकातश॥सर्वस्वकुर्वेदुनि सां इनीयां॥पैवैकभावेगुरुराजपायी॥२३॥
श्लोक॥अनन्याश्चित्तं यतो मां गुरुस्तथा परंपदं॥तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गुरोराश्रयनं कुरु॥२४॥
टीका॥अनन्यहोवृनिगुरुनिर्विदितिती॥त्योप्रमल्लालागुरुचपदीगती॥यालागुनीसर्व
प्रयत्नवैभवं॥गुरुनिआश्रयुनिअंतर्निवे॥२५॥श्लोक॥गुरोर्मुखाच्चदेवि प्राप्य ब्रह्मा

(3A)

त्मसंविदं॥ त्रैलोक्यस्फुटवक्तोरो॥ देवर्षिपितृमानवाः॥ २२॥ टीका॥ गुरुरदुःखवचनायापि
युर्वैतत्कटाक्षं॥ स्वसुखअनुभवनीपूर्णनिसापरोक्षं॥ पितरस्तुरऋषीहमानवादीक
जिते॥ त्रिभुवनिअनयासैजालेफारवत्तै॥ २३॥ श्लोक॥ गुकारोसार्वभूतकारस्तो ज उ
यते॥ अज्ञानग्रासकं नाम गुरोरत्र प्रकाशितं॥ २४॥ टीका॥ गुकारेकसासुविलाषधका
नृ॥ प्रकाशोऽस्वच्छो॥ इ जा तो रु का ह॥ लया जाय अज्ञानदो अक्षरीया॥ गुच्छनामग
र्ज जगा उधराया॥ २५॥ श्लोक॥ गुकारः प्रथमः चाब्दो मायादीक गुणाश्चित्तगारुकार उ
परः चाब्दो मायादिगुणानां त्रिकः॥ २६॥ टीका॥ गुकारो अक्षरवाच्यगो जिते॥ मायागुणा
लंछनजाणसा जिते॥ रुकारमायादिगुणा विनाशिते॥ गुणागुणा निगुणा सावदाविते॥ २७॥
श्लोक॥ त्वं गुरुरपदं श्रेष्ठं देवानामपि हलं॥ हा हा हु हु गणानां व गंधर्वाणां व सर्वराः॥ २८॥
टीका॥ गुणिगुणानिरसानीयापरीपाठनीया॥ गुरुरपदमहिमो हलस्य देवाने हवो॥ इतर
हि गणहा हा हु हु गंधर्वपाहे॥ गुरुरपदविमुरवाला सद्गुरुकाय होये॥ २९॥ श्लोक॥ धर्म
तेषां च सर्वेषां॥ नास्ति तत्त्वं गुरोः परं॥ आसन्नं शयनं वस्त्रं वाहनादिव

शंकरेतेविपाहं॥ यानागिहाहाडुनिधोरनाहं॥ येणंभवाव्यातरनेंप्रवाहं॥ ४५॥ श्लोक॥
भवारण्यप्रविष्टस्यदिग्मोहभ्रांतिवेतसः॥ येनसंदर्भितःपंथाःतस्मैश्री॥ ४६॥ टीका॥ मोहारं
ण्यामाजिवेगैरिद्यालं॥ दिग्भांतीनेपित्तवेडेविजालं॥ एवातैहीलाविलेनीटमार्गी॥ तो
गेदावाश्रीगुह्यराजयोगी॥ ४७॥ श्लोक॥ तापत्रयाहितसर्पांशांतानांप्राणिनामुमे॥ गुरुरे
वपरगंगातस्मैश्री॥ ४८॥ टीका॥ तापत्रयाग्नीतअपारपाल्लला॥ विश्रांतिथादानमिलेज
याला॥ गुह्यविमालागुनिगंगणेहेतो॥ जेथंपहासायकलोक्कपोहतो॥ ४९॥ श्लोक॥ अज्ञानेना
हिनाग्रस्तप्राणिनस्तुष्टिर्विस्तृप्तः॥ विद्यास्वरूपोभगवान्॥ तस्मैश्री॥ ५०॥ टीका॥ अज्ञान
सर्पसहस्रहृद्योटिले॥ जेवैद्ययालागुरुरासीमिले॥ वेगैर्विरहीलउताहनीविखा॥ वि
द्यास्वरूपीगुरुराभुवासरवा॥ ५१॥ श्लोक॥ ज्ञानंविनामुक्तिपदंलभ्यतेगुरुभक्ततः॥ का
येनमनसावावा॥ गुरुमाराधयेद्धुः॥ ५२॥ टीका॥ जयास्वल्लीश्रीगुरुभक्तित्तामे॥ ज्ञानंविना
त्याप्रतिमोक्षरावे॥ यालागुनीमोमनआणिकाया॥ भावैभजोवैगुरुदेवराया॥ ५३॥ श्लोक॥
गुरोःरूपाप्रसोदनब्रह्माविल्लुभहेश्वरः॥ समर्थासृष्टिकर्तास्याप्रभवोगुरुसेवया

अतो विष्णुः तदेह देव रूपां देवीमाशा श्रीगुरुभ्यामसादं ॥ आले सदीकते साम
 लो जाले बंध सर्वा जिवाला ॥ ७० ॥ श्लोक ॥ देव गंधर्व किं न्वरः ॥ पितरो यक्ष वारणा
 पि न जानंति गुरुं नि श्रुणो विधिः ॥ ११ ॥ टीका ॥ या देव गंधर्व हि किं न्वरा वी ॥ आणी व
 यक्षा पितृ वारणा वी ॥ मुने श्रुता ही पाप अंतरीत्वी ॥ थोरी कहे ना गुरु सेवना वी ॥ ११ ॥
 श्लोक ॥ महाहं मरग वेदा तपो विद्या बलान्विताः ॥ संसार कुहे राव ते पति नो द्यु टयं च
 वत् ॥ १२ ॥ टीका ॥ अति बल मम ताहं कारगर्व प्रवर्त्त ॥ सब लकुडि कु विद्या ता पसे ये नि
 मसी ॥ किति कदु नि गेले माजि संसार फांसा ॥ जन जनि मृत पावे हा घटी र्यं त्रजे सा ॥ १२ ॥
 श्लोक ॥ नमुक्ता देव गंधर्वा पितरो यक्ष किं न्वरः ॥ ऋषयः सर्व सिद्धाश्च गुरु सेवा परा
 इ मुखः ॥ १३ ॥ टीका ॥ गंधर्व हे किं न्वर देव पाही ॥ जे अर्य माही पितृ सिद्ध ते ही ॥ होता
 गुरु वी विमुख वत् पाही ॥ किं कसे ही सुटले विना ही ॥ १३ ॥ श्लोक ॥ ध्यान श्रुणु महा देवी
 सर्वानंद प्रदायत्री ॥ सर्व सौख्य करै वेंव मुक्ति मुक्ति विवर्धनी ॥ १४ ॥ टीका ॥ ऐकं ते लं ध्या
 न या सहु ह्यै देवाणां नीसार सब सुख वें ॥ सर्वानंद वी जे जे मल सावें ॥ मुक्ती मुक्ती स्का

(5)

(6)

9

(5A)

नेतवीसुरवेवं॥१॥श्लोक॥ श्री॥ मपरं ब्रह्म गुह्यं स्मरामि श्रीमपरं ब्रह्म गुह्यं वदामि॥ श्रीमपरं
ब्रह्म गुह्यं मज्जामि श्रीमपरं ब्रह्म गुह्यं नमामि॥१॥टीका॥ श्रीमपरं ब्रह्म गुह्यं स्मरावा॥
श्री० गुह्यं वदामि॥ श्री० गुह्यं मज्जामि॥ श्री० गुह्यं नमामि॥१॥श्लोक॥ ब्रह्मानंदं परमसुखं
दं केवलं ज्ञानमन्तर्द्वंद्वं वातीतं गगनसदृशं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यं॥ तदं निर्मलं विमलं मयलं
सर्वधीसाक्षरं तं भावातीतं त्रिगुणारहितं सद्गुरुं तन्नमामि॥१॥टीका॥ ब्रह्मानंदं
परमसुखज्ञानमन्तर्द्वंद्वं निजबोधं॥ दं वातीतं त्रिगुणारहितं सद्गुरुं तन्नमामि॥१॥
कर्वं अचलं सकलं पुष्टिं च नीचं साक्षरं॥ भावातीतं त्रिगुणारहितं सद्गुरुं तन्नमामि॥१॥
लक्ष्यं॥१॥टीका॥ आनंदमानंदकरं प्रसन्नं ज्ञानस्वरूपं निजबोधयुक्तं॥ योगी
इमीदृशं भवयोगवैद्यं श्रीमद्गुरुं निसमं हं नमामि॥१॥टीका॥ आनंदं आनंदकरं
प्रसन्नं ज्ञानैकमन्तर्द्वंद्वं निजबोधमानंदं॥ योगी जगन्मान्यपदीरदारमो॥ सर्वान्तर्यामी
शिकराजयानमो॥१॥श्लोक॥ निस्युर्ध्वं निराभासं निराकारं निरंशुनं॥ निरांशुनं
हानंदं गुह्यं ब्रह्म नमाम्यहं॥१॥टीका॥ सनातनं सिद्धं निरावभासकं॥ नि

विश्वेधव्यापक॥ जोनिससञ्चितसुरवेबोधदेता॥ तोसहुटब्रह्मनमीनजाता॥
हृदयोसकणिकिमध्यसंस्थं सिंहासनाच्छुखैकमृते॥ व्यापेहुंरुंरुं
कांवां॥ विमुक्तकाभीष्टवरंदधानं॥ १॥ टीका॥ हृदयमोक्षांतवसंउगाह॥ स्वानंद
सिंहासनिवैसलाह॥ विशुद्धतावदमणीप्रपेपरी॥ विमुक्तकाभीष्टकायुधंधरी॥
श्लोक॥ श्वेतांबरंश्वेतविलेपपुष्पमुक्ताविषमंमुदितेदिनेत्रं॥ वामांकपीवास्ति
तदिव्यशक्तिर्मंदस्मरासांडरुपा निधानं॥ २॥ टीका॥ श्वेतांबरवरणमुत्रमु
प्राल्पगंधी॥ त्रामेविलोकिउभयानयनारविंदी॥ वामांकवाक्त्रिलसेशुभमुक्त
हारं॥ स्मेरोस्यशांतिमृत्तानिधिकांतये॥ ३॥ श्लोक॥ प्रातःशिरशिखुक्ताब्जे
दिनेत्रंविभुजेगुरुं॥ वराभययुतेशांतस्मेरेतन्वामपहर्वकं॥ ४॥ टीका॥ प्रातःका
लीमस्तकीत्रुभ्रपद्मी॥ दांबाहिरासहुटनेत्रमुग्मी॥ शांतवृत्तीदेवराप्तीतिहाती॥
सासानामैध्यायिजेदिव्यमृते॥ ५॥ श्लोक॥ मास्मिन्सृष्टिस्थितिर्ध्वंसनिग्रहो
नुग्रहात्मकं॥ हंसपंचविधंशश्वदासततन्मनाम्यहं॥ ६॥ टीका॥ जयं सृष्टी

श्लोक॥ स्फटिकप्रतिमाद्वयं दृश्यते दर्शयथा॥ तथात्मनि विदाकारानंदः सोऽहं प्रकाशकः॥ ६९॥
टीका॥ बयासो ज्वलाधारि सामाजि देवी॥ दिसे स्फटिके म् ति यास्मा जेवी॥ तसे मन्मता मा
नी पहातां हो॥ विदाने दतो मी असे देवरावो॥ ६९॥ श्लोक॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं ध्यायते विन्मयं ह
तत्र स्फुरति भावो यं शृणुतं कथयामि ते॥ ७०॥ टीका॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषा निज विन्मया शि॥ ध्या
तां अर्थं च लबेरे हृदया वकात्री॥ तिथे कसे स्फुरति भावमहा सुखे हो॥ सांगे नते संकल्लक्षणा
आइके वो॥ ७०॥ श्लोक॥ आगावरं तथा गम्यं नाम नृप विवर्जितं॥ तदहं ब्रह्मैकैव त्वमिति बध्यः
प्रजायते॥ ७१॥ टीका॥ ध्यातां कण्ठपुनियां मनां तमगे हे सैकल्यत साकले॥ ध्यातये य समर
घे उनिमुहं ते ध्यानवृत्ति गळे॥ गोबुद्धी वि आगावर स्व रुप जै नामो द्धत विगळे॥ आ
मामग आप आप प्रकट बोध प्रसेया बले॥ ७१॥ श्लोक॥ यथानि सस्वभावेन कुं रत्नं न का
दयः॥ सुवर्णत्वेन तिष्ठति तथा हं ब्रह्मशाश्वतं॥ ७२॥ जे सापहाद्या अलंकार कोटी जा
णो जाना सो नियावी य रे गोटी॥ तै से नाना जंगमै स्वावरा दी॥ तो मी आहं के व
नादी॥ ७२॥ श्लोक॥ तत्त्वं ब्रह्म परोष्ठं चापत्रकापि वसन्नरः॥ तथानेन तथा भूयः॥

गलिभीतितः॥८२॥टीका॥याअध्यासंवर्ततां जेथजेथी॥तोतांआगेब्रह्महातेथतेथी
ध्यानेतोविहोयेअपेसा॥भंगाध्यासेपालेटकीटजेसा॥८३॥श्लोक॥गुरुध
येतेब्रह्मज्ञानपरायणाः॥योगेभोगेतथात्यागोमुक्तास्तेनोत्रसंन्यायः॥८४॥टीका॥ध्या
जेकांदेशिकध्यानयोगेब्रह्मज्ञानीतिविहोईलअगे॥योगीसारीहोपदार्थनुरामी॥
वर्तेतित्व्यासखिदानंदआगे॥८५॥श्लोक॥तेषामेवावलोकनसंसर्गएवपार्वती॥परो
पिमुच्यतेऽतुर्यथानावश्रितो जनः॥८६॥टीका॥गुरुसवकाद्वरीनस्पत्रीहोता॥घ
डीयेकतत्संतीलाभघती॥क्षणतोभवाक्षीउलंघानिजाये॥तरेजेविनोकाअर्थ
लोकपाह॥८७॥श्लोक॥तत्प्रसादेनयत्तद्धमलब्धंवासमावतः॥निष्कामेनैव
भोक्तव्यंस्तौकंष्टरिफलंयथा॥८८॥टीका॥गुरुप्रसादेइवलंमिच्छालं॥किंशोर
सांघ्याज्यधराश्रीआलं॥तेथीलतोहर्षविषादटाकुनी॥तेसेविजेदेविअका
महोउनी॥८९॥श्लोक॥यत्रैवतिष्ठतेसोपिसदेवःपुण्यमाजनः॥मुक्तस्त
लक्षणंदेवितवायेकथितंमया॥९०॥टीका॥खेहेकदापिगुरुभक्तजया

माहनादिकसिध्यर्थे जपेद न त्रय यत्नतः ॥ १५ ॥ टीका ॥ आधिव्याधिविलम्बप्रतिजाती ॥ सि
धिरसकलमंत्रविष्णुती ॥ नदिधीनजप जाकरिताहे ॥ पद्धि धाकरण सुखमहाये ॥ १६ ॥ टीका ॥
शुभोदेशे प्रतिष्ठाप्य शुभमासन मुक्तम ॥ कुशासन वा तजिनं वित्रं वा शुभत्रय बलं ॥ १७ ॥ टीका ॥
दाहं विन्तु वैसका आसनासी ॥ तं घालावी पाहुनी शुध देवी ॥ वित्राकार दर्भ संदर्भ लोक ॥
निर्गलती कांबलि शुभत्रहोकां ॥ १८ ॥ टीका ॥ शुक्लासनं तु यात्यर्थं वैशेषी रक्तासनं प्रिय
अभिवार हृष्टावर्णा पीतवर्णा धनागने ॥ १९ ॥ टीका ॥ आतां फलं परिस्रज सनीसी अ
माये ॥ शुभ्रासनी जप बलं ग्रहशोतिहाये ॥ पंतांबुशी कृतनिघेन रवस्य दृष्टी ॥ प्री
ती धनागम घट अशिवार हृष्टणी ॥ २० ॥ टीका ॥ दिव्यपुनरायां शांतस्या द्रव्यत्वं प्राड्मुखी
लपेद ॥ दक्षिणमार्षां प्रोक्तं पश्चमे न धनागमः ॥ २१ ॥ टीका ॥ लेज्या मुखी परिस्रज जप
सिधी आधी ॥ या उत्तरे दिशि जपतान सोम्यहाती ॥ प्राग्वस्य दक्षिणादिश ॥ रिपुमात्र
मारी ॥ पें पश्चमेशि जपती धनसिद्धि मारी ॥ २२ ॥ टीका ॥ माहनं सर्वभूतानां बंधमा
क्षकरं भवेत् ॥ देवा आशाधराय स्प वैरापि ववशी भवेत् ॥ २३ ॥ टीका ॥ ज्याप्य हे सक
ल भूत मोहवी ॥ जन्म मृत्यु पावर्ध साहवी ॥ स जुहू सुता गिराल वलाही ॥ दिव्या ललि

सकाम्यात्रिआतां जपस्थानयेकं ॥ पुतेसांगतोसुंदरानीविवेकं ॥ निधीवेतिरोहानदस्यत
 टाकी ॥ सुतीथीहरीचोवदेवालयीकी ॥ ११ ॥ स्तो ॥ ॥ इति देवालये गेष्टी सर्वदेवालये वृत्ता
 वटस्यधात्रिमलेवामठे वृत्तावने तथा ॥ १० ॥ टी ॥ ॥ उमास्थानकी गोवणी अयसा
 वै ॥ असासर्वहीदेउलीदेइणाव ॥ वडावेतली ॥ अखली बिल्वमल्ली ॥ मठाभाजि
 वेदावनीसार्वकाली ॥ १० ॥ स्तो ॥ ॥ स्मत्राने बिल्वमलेवायाचव्याहुंवेरतथा ॥ स्थि
 लासंतुष्टवान्देवीजायकः सिधिमामुमान् ॥ ११ ॥ टी ॥ ॥ स्मत्रानोस्कुली बिल्वम
 लीबसानी ॥ महास्वस्थ ओडुंबास निधानी ॥ मनस्तेयते ऐक्रीपाठकोणं ॥
 तथासज्जनासिधिवीकायवाणी ॥ ११ ॥ स्तो ॥ ॥ शुभकमोणिसर्वाती तस्यैवसंभ
 वतिभिः ॥ तेनानुग्रहितः सोपि त्रैलोक्यविजयीभवत् ॥ १२ ॥ टी ॥ ॥ जंजंक्रमेतो
 क्रीविश्वतोषं ॥ तेनयावीशोभती विदिलासे ॥ तेणोजाले पाहिले सरूपेन ॥ ता
 विश्वायास्वामियेतागुणान् ॥ १२ ॥ स्तो ॥ ॥ संसारमलनाशार्थं भवपात्रा निवर्तये ॥
 गुरुगीतांभसिस्नानो तत्त्वज्ञः कुरुते सदा ॥ १३ ॥ टी ॥ ॥ फेडावयासंस्तुतिचामलात
 तोडावयापाशअहंस्तीतं ॥ गीतोदकीस्नानसदाभगसता ॥ तत्त्वज्ञभावंवरितांतिवचता ॥ १३ ॥

१५)

श्लो॥ स एव गुरुवत्साक्षात् ज्योतिरिति भवति ॥ तस्य स्थानानि सर्गाणि पवित्राणि न संशयः ॥ १५ ॥
गुरुजपे तो गुरु रूपजाणा ॥ तोष्टु ज्यसा साहुरु देवाणा ॥ तो जेथ जेथ सुर रूप खेले ॥ तें तें स्थले पूज्य
रूपे विराते ॥ १५ ॥ श्लो॥ स एव मुक्ताः शुद्धासौ स एवैरपि पूज्यते ॥ तस्मिन् देवमणाः सर्वे सतीर्था
निवसेति हा ॥ १५ ॥ तो मुक्त तो बुध पवित्र पाही ॥ तो पूजि जे सब सुरा सुराही ॥ सावें प्रदीजा
ए स देव तीर्थ ॥ राह निजाले से खेले कथा ॥ १५ ॥ श्लो॥ आसनं शयनं स्थापितं सुप्रो जागृतिमा
नपि ॥ अश्वाश्च दोगे जाहूदे ॥ राजा रंको भवानुनिः ॥ १५ ॥ टो ॥ बसो नियां हो अथवा निजानी ॥
जाग निजे वावले ह निवाणी ॥ अश्वा वरी हस्ति वरी यदानी ॥ जमा करी रं कन्ट पालमौनी ॥ १५ ॥
श्लो॥ सत्रुपिः सर्वदा ज्ञात्वा गीताध्यायसदेवाकः ॥ तस्य दर्शनं मानि ए पुनर्जन्मो न विद्यते ॥ १५ ॥
ह टो ॥ ए स ते ही हे ज ही लोक जाले ॥ गीताध्याय मुक्त त को भिडे ॥ का ही सार्य दर्शन स्पशे होती ॥
नाही नाहें मागु ती जन्म पैया ॥ १५ ॥ श्लो॥ समुद्रं यथा तोयं क्षीरक्षीरजले जले ॥ भिन्नं कृमि
यथा काशे तथात्मा परमात्मनी ॥ १५ ॥ टो ॥ समुद्रा जसे तोय जाये मिलिनी ॥ क्षीर क्षीर हे जे विपाया
तपाणी ॥ घटी भंग होता जसे ब्योम जाहे ॥ तसा तो स्वरूपी स्वरूपे विराहे ॥ १५ ॥ श्लो॥ एको न
ते ज्ञानी यत्र यत्र दिवानि त्रि ॥ गुरुवाक्य मृत पीत्वानिः स देह पदो भव ॥ १५ ॥ टो ॥ पेद नि

गुरुवाक्य सुधारसोते ॥ घोंह निमोह सह सर्वेह संशयाते ॥ खेले दिवानि शिहितो मुनिजे
 दाटे सदैव सुखसागर तेथ तेथ ॥ ११ ॥ श्लो ॥ गुरुभक्तः परादेवाजी वन्मुक्तः सत्त्वही ॥ तस्मै
 प्रयत्नेन भावमक्ति करोति यः ॥ १२ ॥ गुरुभक्तो स्वामि सर्वमराया ॥ जिवन्मुक्तो मोक्षसजो
 हुनि सद्गुरुत्वा ॥ तयांदावयाते प्रयत्ने अनगे ॥ जिवो विश्वासुनी जे निजो गी ॥ १३ ॥ श्लो ॥ मुक्तिमुत्तया
 दिका सर्वस्ति जिहोयवर्षति या ॥ आपा नुग्रह सामर्थ्यो स्तोप ज्याना वरसंवायः ॥ १४ ॥ टी ॥ गुरु
 कीनुकी आदिहो सर्वसिद्धी ॥ यार्थ जिहोवर्षती सर्वव्याधी ॥ तो गें रापा नुग्रहा दी समर्थ ॥ दे
 वादे सापुज्यता निसमुक्त ॥ १५ ॥ श्लो ॥ अनेन प्राणिनः सर्वे गुरुगीता जपेन वा प्राप्नुवन्ती
 परां सिद्धीं भुक्तिमुक्तिः न संशयः ॥ १६ ॥ टी ॥ येन श्रिमत्स्वामिगीता विचारं ॥ पृथ्वी पीहे सर्व
 हं प्राणिमात्रं ॥ भुक्तीनुक्ती सिद्धितें पावतीतें ॥ आशामासी संशयो काययेथ ॥ १७ ॥ श्लो ॥ स
 संसर्ग पुनः संसर्ग धर्मसांख्यमयोदित ॥ गुरुगीता समो नास्ती सत्यं सत्यं वरानने ॥ १८ ॥ टी ॥
 खरे खरे तं धरियेथ भावो ॥ म्या धर्मसांख्या कथिलें पहाहो ॥ गुरुगीताई सि समान पै दुजे
 नाही वतं जा रायथार्थ अदि जें ॥ १९ ॥ श्लो ॥ येन धर्मै कटेव स्पये के निष्पन्न पार्वती ॥ गुरोः
 परतरं नास्ति नास्ति तव गुरोः परं ॥ २० ॥ टी ॥

स्वधर्मताएकपिपदेवजाला॥हेयेकनिष्ठागुरुचीजयाला॥गुरुविनानेणातिजेडुजेवो॥महती
 पहातीनिजदेवरावो॥२१॥श्लो॥माताधन्यपिताधन्यधन्योवरागुरुतथा॥धन्यासुखसुधादेवी
 गुरुसत्तावतारवा॥२२॥टी॥मातापिताधन्यजमेतयावी॥धन्येतयावरापुंकरे॥सविपदीहक्षि
 तिधन्यजाली॥ज्यालागुरुसत्तिकरावीजाली॥२३॥श्लो॥त्रारीरमिदियप्राणाश्वाथस्वज
 नर्वाधवः॥मातापिताकुलदेवीरुरेवनसंवायः॥२४॥टी॥प्राणापनकतन्त्रकारणीवो
 अर्थवांधवसखेसमुदावो॥मायबापकुलदेवताही॥सद्गुरुविणतयाअणुनाही॥२५॥
 श्लो॥अकिल्मजन्मतःकोटिजपवृत्ततपक्रियाः॥ताःसर्वाःसफलादेवीगुरुसंतोषमात्र
 तः॥२६॥टी॥जन्मांतरीजन्मवरीअटाटी॥क्रियाव्रतहंतपदानकाटी॥तेसर्वहोतीस
 फलविभित्रै॥सुर्वस्वभावेगुरुतोषमात्रै॥२७॥श्लो॥विद्याधनमदनैवमंदभाग्याश्रयनरा॥
 गुरुसेवानकुर्वतीधिःकस्तेषांजन्मनिःफलं॥२८॥टी॥विद्यामदभाग्यमदअयोग्ये॥वा
 ग्जालकाहीसिकुनीअप्राग्ये॥नशेविहीजेगुरुपाउला॥नेकनिर्याजालिदुरीतायाला॥२९॥
 श्लो॥ब्रह्माविष्णुमहेशादिदेवऋषिपितृकिन्नरः॥सिधयारणार्गधवीधन्येपितुनये
 नः॥३०॥टी॥ब्रह्माअलीविष्णुमहेशादी॥देवर्षिहैकिन्नरलोकमादी॥गंधर्वपा

तु सिधतेही॥ श्रीसद्गुरुतेमजतीविदेही॥ ३१॥ लो०॥ संतुष्टासुप्रसन्नाश्चगुरुसत्त
वंतिही॥ फलपुष्पाणि संधत्तेमूलेसिक्ततरुस्यथा॥ ३०॥ टी०॥ येकचित्तोसद्गुरुराजसेवि
हेतुष्टतीसर्वेअपारतचता॥ जैसैमुहूर्तीनेउनितायद्यालितो॥ शाखाफुलेपत्रविकावात
स्वता॥ ३०॥ लो०॥ गुरुभावपरतीर्थमन्यतीर्थनिस्थिके॥ सर्वतीर्थफलदेवीतसादाब्जप
वर्तते॥ ३१॥ टी०॥ बाबुनीगुरुपदांबुजनीर्थ॥ व्यर्थसर्वतितुर्वीअसमर्थ॥ सर्वतीर्थफलरा
त्रापार्वती॥ देविर्देववरणीभवर्तती॥ ३२॥ लो०॥ इदंरहस्यकोवाच्येतवाग्रेकथितंमया
गोप्यंकुप्रयत्नेनममाक्षर्यप्रियसति॥ ३३॥ टी०॥ हेरहस्यकवणावहंनये॥ प्रीतिर्नैवि
कथितं तुलाप्रिये॥ फारगोप्यकरियेधनमाजं॥ येतिस्वीशपथवासेनमासे॥ ३४॥ लो०॥ क
स्वामिगुरुस्यगणेशादिवैष्णवादेश्वपार्वती॥ मनसापीनवक्तव्यागुरुगीताकदाचना॥ ३५
टीका॥ स्वामिकातिरेगणाधिपहोकां॥ ईडचंडविवैष्णवलोकं॥ पैमनैकनिहंगुरुगीता
तं कदापिवदशास्त्राणिआतां॥ ३६॥ लो०॥ अक्वचकस्यपंकस्यअध्यायुकस्यसर्वदा॥ वक्त
व्यामिदमव्यक्तं गुरुगीतं प्रमोदकं॥ ३७॥ टीका॥ जोअर्वचकलुपद्यमेतीना॥ उक्तिमुक्त

(11)

१८

१८

सा श्लोकः ॥ धर्मः सदा देयोपेतो विद्यावातपोऽनिरिता ॥ मद्रूपयेतमात्मानं सैनेम्यम्पुनरिति हि ॥ २२ ॥ टी० ॥
 ईपासत्यतश्चिस्वधर्मोऽदिओह ॥ तपोयुक्तं युविद्याबहुभारआह ॥ तंहीजेधमपुडकि चोलेशकाही ॥
 त्यहुआणिजे अर्थ तपोरवाही ॥ २२ ॥ श्लो० ॥ कथं विनारोमहर्षद्रवतायेतसाविना ॥ विनानंदान्कक
 लयाशुध्येभक्त्याविनाशयः ॥ २३ ॥ टी० ॥ पोटीतिलककुवलाप्रकटेजकाहो ॥ उड्कुल्लतीतरिचरोम
 सकंपदेहो ॥ आनंदपाशरसुटेनयनारविंदी ॥ याभक्तिर्विबुनिघडेकाशिविनशुधी ॥ २३ ॥ श्लो० ॥ वागा
 कृताइवतियस्यविनंनुदत्यमीक्षणीहसतिक्विविक्व ॥ विलज्जउड्कायतिनृत्यतेचमङ्गकिमुक्तेभुवनीपुनो
 ति ॥ २४ ॥ टी० ॥ वाचागहदंअंवलंकठिराहीविनदंअंतरी ॥ आकेशोरउतौतयाचरदनीहांसउडेअ
 वरी ॥ लज्जाटाकुनिगातनीचतपदीऐसेपरीभक्तहा ॥ तोयेरुविरुतांथकायमहणुतेत्रैलोक्यतारीष
 हा ॥ २४ ॥ श्लो० ॥ यथाग्निनादेममलंजहातिध्मातंपुनस्तमजेतेचरप ॥ आत्मावकमानुरायविधयम
 रुकियोगेनभजत्ययोम ॥ २५ ॥ टी० ॥ जैसेंकाअनलंतहेमजलतीजालुनिसाकलमपरा ॥ शोवेएविलर
 पशुधमलितसागुनिहाहीतसा ॥ माझाभक्त्यनलंसमयमनिआअज्ञानरूपामला ॥ जालुनीम
 जमाजिमरागितअसेमप्राप्तिवासेदला ॥ २५ ॥ श्लो० ॥ यथायथासापरिमज्ज्यतेसोमिह्युएयगाथाप्र
 वणामिधानेह ॥ यथायथापश्यतिगतस्तस्मैवक्षुय्येवांजनसंप्रयुक्त ॥ २६ ॥ टी० ॥ मन्नामगायाप्रवणे

वसोरसा ॥ जेस ॥ साशोधितवित्तआरिसा ॥ तसेतसेमडुपपणपाहत ॥ नेत्रांजनीजेविधनाशिलाहता ॥
२६ ॥ ॥ ॥ विषयां ध्यायतश्चित्तविषयेषु विषयजते ॥ मामनुस्मरतश्चित्तमयेव प्रविलीयते ॥ २७ ॥ टी ॥
स्मरतां स्मरतां निरविषयांत ॥ तोमगयाविषयांतविगुते ॥ स्मरतसतांमजकाअनुगर्ग ॥ तोमिलतोमज
माजिनिजांग ॥ २८ ॥ ॥ तस्मादसदसिध्यानं यथास्वप्नमनोरथं ॥ हित्वा मयि समाधत्स्व मनो मद्भावे
भावितं ॥ २९ ॥ टी ॥ याकारित्तस्यामनिव्यामनोत्तवा ॥ स्वप्नापारीजाणमपायउधवा ॥ टाकूनिचिना
मजमाजिठेविशी ॥ मद्भावेनेतमजमविकाहसी ॥ ३० ॥ ॥ स्त्री ली स्त्री संगी नी संगे ली दूनतजा
लशान ॥ सेमेविविलकासीवचित्तेयनामर्तदितः ॥ ३१ ॥ टी ॥ स्त्री संगती स्त्री लजनी समागमा ॥ म
लाभिकर्मत्यजिजेयदुत्तमा ॥ निमशतेनिर्जनदुधदशजे ॥ बैसोनतेथेमजसांगध्यायिजे ॥ ३२ ॥ ॥
नतथास्यमवेकेशोवंध्यामप्रसंगतः ॥ योयसंगाद्यथापुंसोयथातक्षिणीसंगतः ॥ ३३ ॥ टी ॥
स्त्रियां आअणी स्त्री ली संगी नी ॥ जसेपाविजडुखबंधानगने ॥ तसेदुःखनाहीवअन्यप्रसंगे ॥
हणानीबइवाधिजेस्त्री ली संगी ॥ ३४ ॥ ॥ उधवउवाच ॥ ॥ यथात्तामरविंदसिपाद्रीवायदा
त्मकं ॥ ध्यायेन्मुमुक्षुरतनेध्यानमेवकुमहसि ॥ ३५ ॥ टी ॥ मातेध्यावेमृणुनिमजकाबोलिलाशी
रघेशा ॥ तेथेध्यायस्वनुपकवणाध्यानिवायोगकैसा ॥ कैसेध्यावेतुजअनुदिनीवंतरीयामुमुक्षे ॥

तं सा गाव प्रकटु निमते तां रूपे शकंटाक्षे ॥३१॥ श्लो० ॥ श्री भगवानुवाच ॥ सम आसन वासी
 नः सम काये यथा सुखं ॥ हस्ता वुसंग आध्याय स्वनासाग्रव लोकनः ॥३२॥ टी० ॥ वैलाजिने कुश
 मृदुतर आसनाते ॥ घालुति नाटव सिजे सम काये ते ये ॥ मीडी सुवे उ निकर द्यु उं यवाहं ॥ नासाग्र
 दृष्टि अवले कित धी रसाहं ॥३३॥ श्लो० ॥ प्राणाप्यशोधये न्नागं हरकुं भकने वंकेः ॥ विषये येषां पिश
 ने रभ्यसे निजिते द्वियः ॥ टी० ॥ नाडी इडे नै वदु निवा युगे ॥ करु नियां कुं म ह ह व सो डि जो ॥ ला
 त्यं गले नै व पु न्ना ज से परी ॥ शोधु निवा एा करणा पि जाहरी ॥३४॥ श्लो० ॥ हृदा विच्छिन्न मोकार
 घंशनां दं वि सो ए वि ह ॥ प्राणे नो दि र्ग त क थ पु नः सं व श य स्व रं ॥३५॥ टी० ॥ सरो ज तं त प रि उं मु ली
 स्थित ॥ घंशनि नादा प रि ते थ ग ज त ॥ प्राणो त याने उ नि र भ मे ट वी ॥ जे थी ल ते थी फि र उ नि जी व वी ॥
 ३६॥ श्लो० ॥ एवं प्राण व सी यु र्कं प्राण सी धान म भ्यसे ह ॥ दश क त्वं स्त्रिष व र्णं मा सा द वा वि ज ता नि लः ॥
 ३५॥ टी० ॥ ऐ से परी सा प्राण व से म ता ॥ प्राणा शिया योगे बले कि रं धि ता ॥ त्रि काल ज स्या स क री दा
 हा दा ॥ ना सी त वा यो अ ह रं प डे त दा ॥३६॥ श्लो० ॥ हृत्पुं डी क र्मे त स्य म र्ध ना ल म थो मुखे ॥ ध्या नो ध मु
 ख मु नि द म र्ध प त्रं स क ली कं ॥३७॥ टी० ॥ हृदय पद्म क ली हृदयां त री ॥ पण अधो व द नी वि ल से व री ॥
 य प र्ण उ र्ध्व त र वा क रु न वि जे ॥ स र ल अ व द ली कु ज ध्या यि जे ॥३८॥ श्लो० ॥ क र्णिका र्या न्य से स र यं सो

भागिनी नुतनोत्तरी वनि मध्ये समरेडुपं ममैत ध्यान मंगलं ॥३०॥ टी०॥ सु कलिकी द्वादश सकले वा ॥ भा
 वारनी स्यात्तनि शेषा सारवा ॥ सोला कली ध्या डनि वनि तेथे ॥ त्या मा जि ध्या र्वं म ज अ ह्म या त ॥ ३१ ॥ प्लो ॥ स
 मं प्रकाश सुमुखं दीर्घं चारु वतु मुर्ज ॥ सुचारु सुंदर ग्रीवं सुकपोलं शुविस्मृतं ॥ ३२ ॥ टी० ॥ वत्तु लो ग व द नी श
 शिगा भा ॥ ई गं त सु द न च त मु ज शो भा ॥ कं बु कं ठ सु कपो ल ना सिका ॥ पा हा तं म न सरे म ह सु खा ॥ ३३ ॥ प्लो ॥
 समान कण विन्यस्त स्फुरन्मकर कुंडलं ॥ हेमं नखन भ्या म श्री वत्सं श्री नि के त नं ॥ ३४ ॥ टी० ॥ सौ समान श्र
 वणी मह युती ॥ कुंडलं म कर दि य आ रु ती ॥ रं य म कौ त क टि का स पी व ली ॥ कौं स्त ना दि भु षो णी स ला ल ली ॥
 ३५ ॥ प्लो ॥ शिख वक्र गदा पद्म वन माला विभूषितं ॥ न पुरे विलसत्यर्दकौ स्त र्म प्रभया युतं ॥ ३६ ॥ टी० ॥
 श्री वत्स वक्ष्म लं शं व च क्रो ॥ गं दू द हा ती व न सा ल वा व रे ॥ सा ने पु ना वा श रा का र पा र्थी ॥ हे ध्या यि
 जे म्म नि म ना त नि श्च यी ॥ ३७ ॥ प्लो ॥ स र्गं र्गं स रं ह रं प्र सा द सु मुखे क्ष रं ॥ स कु मा र म पि ध्या ये स्त
 रं गि धु म वो र मं ॥ ३८ ॥ टी० ॥ स्फुर कि रि ट म र्ग कं ॥ सु म ख ला क टि त टी ॥ वि भू षो णी स्त ल म्बु कं वि श ल का
 शि ली प टी ॥ सु हा स व क्रो हा ज नं ग सुं द र गं ग को व लो ॥ अ सा न ध्या यि जे म नो त वि न्न वो र गो व ला ॥ ३९ ॥
 प्लो ॥ इंद्रियाणींद्रियाणि मम मनसा कृष्यत नमनः ॥ बुध्या सारथिना धीरः प्रणमन्मयि सर्वतः ॥ ४० ॥ टी० ॥
 इंद्रियां शि विषया दु नि का टी ॥ उ न्न नं म न स म ग्र दिं वो टी ॥ बु धि सा र थि पु ढा नु नी भ ला ॥ अ ह्म जं ग
 सह र्वा दि जे म ला ॥ ४१ ॥ प्लो ॥ तत्सर्वमापकं विस्तमा कृष्ये क व धा रये त ॥ ना न्या नि वि त ये ह्म यः सु स्मि तं भा
 व ये न्मुखं ॥ ४२ ॥

(13 A)

॥टीका॥ गुरुकृताक्षेपणहोउनि कायवाचमनेत्रिकरणेहि दृष्टिदिमेंशीदमनकर
राग्रंथलिहिलेसे ॥ कामक्रोधमदंमात्सर रजतमादिकलोमजाहनि मनबुद्धि
वित्तअहंकारविसरुनि ब्रह्माकारमाजालो ॥१॥

ग्रंथपूर्णकुर्मतिनामा उत्तरायणवसंतत्रयो मासचैत्रकृत्तापक्षेसुगुवारषष्टिचुसदिना ॥
द्वितीयप्रहरापूर्णकिरुनी गुरुक्षेपेकैवल्यपाउनि ब्रह्माहमास्मिअतिविलोकनिस्वस्वा
सनीबसलो ॥२॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com